

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 494/2016
31.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.С.Т., због кривичног дела неовлашћена производња опојне дроге из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката В.Х., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1405/14 од 25.02.2016. године, у седници већа одржаној 31.05.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С.Т., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1405/14 од 25.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици бр. 8К 34/13 од 04.09.2014. године, окривљени С.С.Т. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. Кривичног законика за које му је суд изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године која се неће извршити уколико окривљени у року од три године по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

На основу члана 63. КЗ окривљеном је у изречену казну затвора урачунато време проведено у притвору од 28.09.2011. до 22.12.2011. године, те му је на основу члана 246. став 7. КЗ одузета марихуана као у изреци пресуде, а на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 1. и 2. тачка 1-6 и 9. ЗКП окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1405/14 од 25.02.2016. године усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Суботици преиначена је пресуда Вишег суда у Суботици К 34/13 од 04.09.2014. године тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног С.С.Т. огласио кривим због извршеног кривичног дела

неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 28.09.2011. до 22.12.2011. године.

На основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног је одузета марихуана као у изреци пресуде, те је обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде.

Против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1405/14 од 25.02.2016. године бранилац окривљеног С.С.Т., адвокат В.Х., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона, одредбе члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и члана 439. тачка 2) ЗКП све у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи побијану пресуду тако што ће потврдити пресуду Вишег суда у Суботици К 34/13 и изрећи му идентичну условну осуду са свим условима и мерама како је то правилно учинио Виши суд у Суботици у пресуди К 34/13 од 04.09.2014. године или да пресуду укине и предмет врати на поновно одлучивање Апелационом суду у Новом Саду.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду одредбе члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП учињену на седницама већа одржаним дана 10.02.2015. и 20.05.2015. године пред Апелационим судом у Новом Саду. Међутим, из разлога, изнетих у поднетом захтеву, се не виде конкретни разлози због којих је и који судија другостепеног већа морао бити изузет (искључен) од судијске дужности у овом кривичном предмету. Такође, из списка предмета не произлази ни једна од процесних ситуација или сметњи прописаних за обавезно изузеће судије од судијске дужности чланом 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП, које би представљале битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју повреду указује бранилац у поднетом захтеву. Осим тога, у смислу одредаба члана 449. и члана 450. ЗКП, побијана пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1405/14 од 25.02.2016. године донета је након одржаног претреса пред другостепеним судом у присуству окривљеног и његовог браниоца – адвоката В.Х., подносиоца предметног захтева за заштиту законитости, а не у седници другостепеног већа што се истиче у захтеву.

Код напред изнетог, Врховни касациони суд налази да побијана правноснажна пресуда није донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка

из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, те да су супротни наводи у поднетом захтеву браниоца окривљеног неосновани.

Поднетим захтевом се указује и на повреду кривичног закона, одредбу члана 439. тачка 2) ЗКП којим је одређено да повреда кривичног закона постоји само ако је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, а по ставу одбране, Апелациони суд у Новом Саду је у побијаној пресуди применио закон који се не може применити јер је првостепени суд радње окривљеног описао у изреци пресуде као „неовлашћено гајио психоактивну конопљу“, квалификујући исте радње као кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ, док је насупрот тога Апелациони суд радње окривљеног у изреци пресуде описао „да је окривљени неовлашћено производи опојну дрогу марихуану“ и предметне радње квалификовао као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ. По ставу одбране, Апелациони суд погрешно радње скидања листова, сушење и уситњавање психоактивне конопље сматра производњом иако је окривљени који је тешко болестан исте користио искључиво за своје лечење, те је на тај начин другостепена пресуда захваћена повредом кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 2) ЗКП.

Врховни касациони суд налази да је у погледу кривичног дела које је предмет испитивања по поднетом захтеву, правилно примењен закон. Наиме, из чињеничног описа дела за које је окривљени С.С.Т. оглашен кривим побијаном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1405/14 од 25.02.2016. године произлази постојање свих законом прописаних објективних и субјективних битних обележја кривичног дела неовлашћена производња опојне дроге из члана 246. став 1. Кривичног законика. Другостепени суд је у законито спроведеном поступку на претресу на утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон налазећи да се у радњама окривљеног С.С.Т. стичу сва битна обележја кривичног дела неовлашћена производња опојне дроге из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је и оптужен те су супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.